

IV.

(1) Postanowienia umowy i niniejszego protokołu, dotyczące ubezpieczenia od wypadków, stosują się odpowiednio i do zaopatrzeń od wypadków, zastępujących publiczno-prawne ubezpieczenia od wypadków.

(2) Udzielanie dodatków rodzinnych (ubezpieczenie rodzinne) nie jest uważane przy wykonywaniu niniejszej umowy za część systemu ubezpieczeń społecznych.

Niniejszy protokół końcowy stanowi integralną część umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym i został spisany w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i czeskim; oba teksty są uważane za autentyczne.

W Warszawie, dnia 5 kwietnia 1948 r.

L. S.

(—) K. RUSINEK

(—) E. ERBAN

IV.

1) Ustanovení úmluvy a tohoto protokolu, vztahující se na úrazové pojištění, platí obdobně i pro úrazové zaopatření, které nahrazuje veřejno-právní úrazové pojištění.

2) Poskytování rodinných přídatků, (rodinné pojištění) se nepokládá při provádění úmluvy za součást soustavy sociálního pojištění.

Tento závěrečný protokol tvoří nedílnou součástí úmluvy o sociálním pojištění mezi republikou Polskou a republikou Československou a byl sepsán ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce polském i českém; obě znění jsou považována za autentická.

Ve Varšavě, dne 5. dubna 1948.

L. S.

(—) E. ERBAN

(—) K. RUSINEK

Po zaznajomieniu się z powyższymi Aktami uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadczamy, że są one przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone oraz przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 29 lipca 1948 r.

L. S.

(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

(—) Józef Cyrankiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) Zygmunt Modzelewski

35

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 października 1948 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy polsko-czechosłowackiej z dnia 5 kwietnia 1948 r. o ubezpieczeniu społecznym.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 24 Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 r., nastąpiła w Pradze dnia 15 września 1948 r. wymiana

dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy wraz z protokołem końcowym.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. St. Leszczycki

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 14 grudnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty w sprawie stypendiów dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się bezzwrotne stypendia dla niezdolnych i pilnych studentów szkół wyższych z sum wnoszonych corocznie do budżetu Ministerstwa Komunikacji.

2. Ilość stypendiów oraz wysokość stypendium dla jednego studenta dla każdego kierunku i roku określa na każdy rok budżetowy Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 2. 1. Stypendium może być przyznane studentom pierwszego i wyższych lat studiów, zasadniczo na okres odpowiadający normalnemu czasowi nauki aż do otrzymania dyplomu w danej dziedzinie i rodzaju uczelni.

2. Nowe stypendium może być przyznane od 1 stycznia danego roku. Stypendium nie wypłaca się za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień. Stypendium wypłaca się w ratach miesięcznych z góry.

§ 3. 1. Pierwszeństwo do uzyskania stypendium przysługuje:

- 1) dzieciom pracowników (emerytów) resortu komunikacji oraz sierotom po nich;
- 2) uczestnikom walki z okupantem w okresie 1939—1945 r.;
- 3) osobom zasłużonym w pracy społecznej i w odbudowie gospodarczej kraju;
- 4) osobom pochodzącym ze środowiska, które miało utrudniony dostęp do kultury, wykazującym ofiarność w zdobywaniu wiedzy.

2. Okoliczności wskazane w ust. 1 pkt 2), 3) i 4) winny być stwierdzone zaświadczeniem odpowiednich władz państwowych bądź zaświadczeniem organizacji, wydanym przez organa lokalne, a poświadczonym przez właściwe nadrzędne władze danej organizacji.

§ 4. W okresie pobierania stypendium na podstawie niniejszego rozporządzenia stypendysta nie może pobierać innego stypendium, przyjmować stałej pracy zarobkowej przeszkadzającej w studiach ani zobowiązywać się do przyjęcia służby po ukończeniu studiów w innym dziale pracy.

§ 5. 1. Podanie o stypendium należy wносить na początku roku szkolnego do Ministerstwa Komunikacji za pośrednictwem delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych.

2. Podanie winno zawierać szczegółowe określenie obranego kierunku studiów, którym kandydat zamierza się poświęcić, oraz dział komunikacji, w którym zamierza pracować po ukończeniu studiów.

3. Do podania należy dołączyć:

- 1) życiorys;
- 2) dokumenty, z których wynika data urodzenia i posiadanie obywatelstwa polskiego;
- 3) zaświadczenia władz administracji ogólnej o stanie majątkowym kandydata i o zachowaniu się jego podczas okupacji;
- 4) zaświadczenie zakładu naukowego stwierdzające odbyte studia i dotychczasowe postępy w nauce, a do podania nowowstępującego do uczelni — świadectwo ukończenia poprzedniej szkoły (odpis)

oraz zaświadczenie o przyjęciu do uczelni, w której kandydat zamierza studiować;

- 5) oświadczenie, że nie korzysta z innego stypendium;
  - 6) zobowiązanie do przepracowania na stanowisku wyznaczonym przez Ministerstwo Komunikacji okresu czasu 12 miesięcy za każdy rok szkolny pobierania stypendium;
  - 7) w razie niepełnoletności kandydata (poniżej 18 lat życia) — zobowiązanie rodziców lub opiekuna do zwrotu wypłaconych kwot stypendium, w przypadku uchylenia się stypendysty po dośnięciu do pełnoletności od zobowiązania się do odługi poprzanego przezeń stypendium oraz w przypadku, przewidzianym w § 15 ust. 3.
4. Podpisy na zobowiązaniach wymienionych w ust. 3 pkt 6) i 7) winny być należycie uwierzytelnione.

§ 6. Delegat do spraw młodzieży szkół wyższych po zasięgnięciu opinii dziekana i komisji kwalifikacyjnej stowarzyszenia Bratniej Pomocy właściwej wyższej uczelni przesyła, podanie wraz ze swoim wnioskiem do Ministerstwa Komunikacji.

§ 7. Przed przyznaniem stypendium kandydat będzie poddany badaniu zdrowia przez lekarza w celu stwierdzenia fizycznej zdolności do służby.

§ 8. 1. Stypendium przyznaje Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

2. Wykaz przyznanych na dany rok stypendiów przesyła się Ministerstwu Oświaty, dziekanowi właściwego wydziału i kwesturze uniwersytetu.

§ 9. Stypendyści obowiązani są aż do czasu ukończenia studiów i otrzymania dyplomu przedkładać w terminie najpóźniej do 30 listopada każdego roku Ministerstwu Komunikacji zaświadczenia o dopełnieniu przez nich wszystkich obowiązków wymaganych programem nauki i o promowaniu ich na następny rok studiów.

§ 10. Stypendysta winien sprawować się nienaganie, pilnie się uczyć i wykazywać przynajmniej dostateczne postępy w nauce.

§ 11. 1. Stypendystom, którzy w myśl obowiązującego ich programu nauki winni przejść szkolenie praktyczne, przydziela się w okresie wakacji odpowiednie, płatne praktyki.

2. Stypendyści, od których program nauki nie wymaga szkolenia praktycznego, mogą ubiegać się o płatną praktykę wakacyjną na własną prośbę skierowaną pisemnie do Ministerstwa Komunikacji za pośrednictwem uczelni. Czas trwania takiej praktyki określa Minister Komunikacji.

3. Ilość praktyk wakacyjnych i wysokość wynagrodzenia określa corocznie Minister Komunikacji.

§ 12. Niezwłocznie po ukończeniu studiów i otrzymaniu dyplomu winien stypendysta zgłosić pisemnie

Ministerstwu Komunikacji gotowość objęcia pracy, zgodnie z zobowiązaniem (§ 5 ust. 3 pkt 6).

§ 13. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister Komunikacji może odroczyć lub nawet zwolnić stypendystę całkowicie lub w części od zobowiązania (§ 5 ust. 3 pkt 6) pod warunkiem zwrotu pobranego stypendium.

§ 14. 1. Stypendysta traci prawo do dalszego pobierania stypendium w przypadkach wymienionych w art. 7 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych, a także w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego;
- 2) utraty zdolności do pracy w resorcie komunikacji;
- 3) uchylecia się od obowiązku odbycia praktyki wakacyjnej lub niedostatecznej oceny wyników praktyki;
- 4) stwierdzenia, że korzysta z innego stypendium lub innej pomocy państwowej lub społecznej.

2. We wszystkich przypadkach wymienionych w ust. 1, stypendysta obowiązany jest zwrócić Ministerstwu Komunikacji całe pobrane stypendium wraz z ustawowymi odsetkami, najpóźniej w terminie rocznym od daty utracenia prawa do pobierania stypendium.

3. Zwrot stypendium za niepełnoletniego stypendystę obciąża jego prawnych opiekunów.

§ 15. 1. Stypendysta obowiązany jest zwrócić całe pobrane stypendium w terminie rocznym w przypadkach:

- 1) nieprzedstawienia w terminie, przewidzianym w § 9, zaświadczenia uczelni o wypełnieniu przez stypendystę wszystkich ciążących na nim obowiązków szkolnych i o otrzymaniu promocji na rok następny;
- 2) utraty prawa do zajmowania stanowiska w służbie państwowej lub wydalenia go ze służby w drodze dyscyplinarnej przed upływem objętego zobowiązaniem okresu służby;
- 3) zwolnienia na własną prośbę ze służby przed upływem objętego zobowiązaniem okresu służby.

2. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 pkt 1) w razie niepełnoletności stypendysty obowiązek zwrotu pobranego stypendium obciąża rodziców bądź opiekunów stypendysty.

§ 16. W razie przerwy w nauce, wypłata stypendium może ulec zawieszeniu na czas przerwy.

§ 17. Uczelnie powinny zawiadomić niezwłocznie Ministerstwo Komunikacji o wszelkich okolicznościach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a powodujących utratę uprawnień do dalszego pobierania stypendium oraz o przerwach w nauce.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 stycznia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o rejestrze spółdzielni.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495, z 1945 r. Nr 34, poz. 205 i z 1947 r. Nr 66, poz. 401), art. 45 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 199) i art. 7 i 18 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o centralach spółdzielczo-państwowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr spółdzielni służy do dokonywania wpisów, przewidzianych w ustawach o spółdzielniach, o Centralnym Związku Spółdzielczym i o centralach spółdzielni oraz o centralach spółdzielczo-państwowych.

§ 2. Rejestr spółdzielni prowadzi sąd rejestrowy, powołany do prowadzenia rejestru handlowego, w trybie postępowania oraz według zasady jawności i innych zasad, przewidzianych dla prowadzenia rejestru handlowego, o ile przepisy ustawowe o spółdzielniach lub rozporządzenie niniejsze nie stanowią inaczej.

§ 3. Rejestr spółdzielni składa się z trzech działów, prowadzonych w oddzielnych księgach według wzorów, załączonych do niniejszego rozporządzenia.

Do działu I wpisuje się spółdzielnie, do działu II centrale spółdzielni, utworzone na podstawie ustawy o Centralnym Związku Spółdzielczym i o centralach spółdzielni, do działu III centrale spółdzielczo-państwowe.

§ 4. Dział I składa się z 9 rubryk, do których wpisuje się następujące dane:

- 1) do pierwszej — kolejny numer wpisu;
- 2) do drugiej — firmę i siedzibę; rodzaj i zakres odpowiedzialności członków; oddziały spółdzielni, a przy wpisie oddziału wzmiankę o zakładzie głównym;
- 3) do trzeciej — przedmiot przedsiębiorstwa oraz przewidziane w statucie ograniczenia co do zawierania umów z nieczłonkami;